

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi,

Svedectvo br. Máriusa Dismasa: „Bratislava, hlavná stanica, 5.00hod. ráno. Potom, ako sme s kolegami z o.z. Stopa Slovensko do neskorých nočných hodín monitorovali Autobusovú stanicu v Bratislave a spoje prichádzajúce z východu, ráno sme sa presunuli na Hlavnú stanicu, aby sme boli pri príchode prvého vlaku... Po chvíli k nám pristúpil starší pán s tým, či vieme pomôcť pani z Ukrajiny. Na to sme tam boli a po krátkom rozhovore sme zistili, že pani Irina, profesiou psychologička, len tak v tepláčkoch a papučkách, je už 4 deň na úteku pred bombami a guľkami z Kyjevskej oblasti mesta Bela Cerkva. Chce si oddýchnuť a chvíľu pospať... Rozmýšľame, kde ju umiestniť. Do úvahy pripadá naše bývanie pre ľudí bez domova..., no napokon sme sa rozhodli osloviť starostu mestskej časti Bratislava Nové Mesto. Aj preto, lebo máme osobnú skúsenosť, že pán starosta Rudolf Kusý aj pri ľuďoch bez domova bol vždy ochotný pomôcť... Jeho odpoveď bola: "Dovezte ju ku mne..." Mysleli sme, že na úrad, no bolo to k nemu domov! Ďakujeme za tento konkrétny skutok pomoci a milosrdenstva. Nech nás to viacerých povzbudí, aby sme aj uprostred vlastných ťažkostí boli ochotní otvoriť svoje srdce a dvere tým, ktorí sú v nebezpečenstve..., prijať, chrániť a podporovať utečencov dnešných dní, stať sa bližnými a slúžiť im ako vo vzťahu k samotnému Pánovi, ktorý bol prinútený utiecť, aby sa zachránil... Prešlo pár hodín a ešte som ani nestihol zdieľať tento príspevok... Cez políciu (ktorá má od nás info plagát, kde treba volať) nás

"Nechajte zbrane utíchnuť.
Boh je s tými,
ktorí hľadajú mier,
nie s tými, ktorí sa
uchyľujú k násilniu."

pápež František 27.2.2022

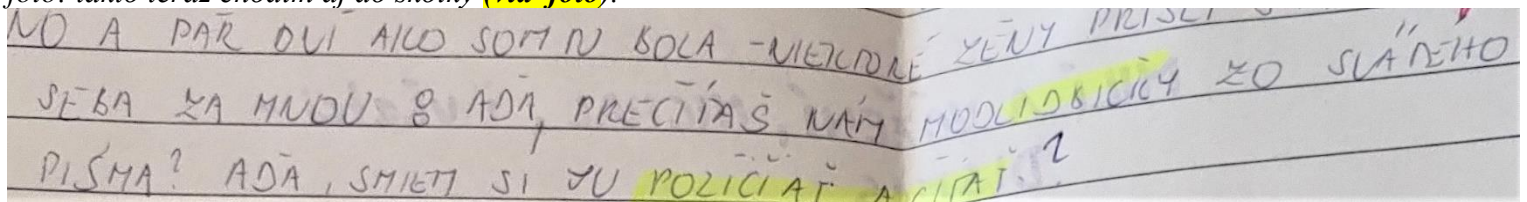
kontaktovala mladá žena, že je s matkou a dcérou, **6 ročnou Kirou (vid' foto)**, na stanici v Bratislave. Už piaty deň sú

na cestách z regiónu Donbas až na Slovensko, kde chcú zostať... Po krátkom čase a perfektnej spolupráci medzi občianskymi združeniami STOPA Slovensko, Úsmev ako dar, STOP obchodovaniu s ľuďmi a Vojtovi z Kresťania v meste, ktorý nám pomohol s odvozom, je pani s rodinou prijatá, ubytovaná a dostala už aj ponuku práce.. " **a do mailu mi brat Márius napísal:** „Michal, pozdravujem. Prepáč, teraz mám toho extrémne veľa... Nedávno som sa vrátil z východu, aj so 17 ženami s deťmi... Už ich tu máme cez 30... Všetky ubytované, deti v školách a škôlkach, no ešte riešime prácu a rôzne drobnosti.. Myslím na Vás a bol spojený v modlitbe zvlášť aj v piatok na sviatok sv. Dismasa. A ešte jednu foto: takto teraz chodím aj do škôlky (vid' foto).“

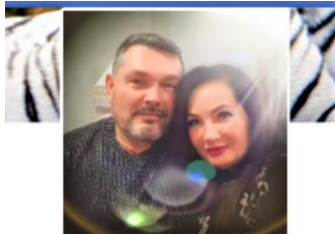
Pane Ježišu,
prosím Ťa za deti,
chlapcov a dievčatá,
ktorí žijú pod bombami,
ktorí vidia túto strašnú vojnu,
ktorí nemajú čo jesť,
ktorí musia utekať,
opustiť svoj domov a všetko:
Pane Ježišu,
pozri na tieto deti,
na týchto chlapcov a dievčatá:
hľadaj na nich, ochraňuj ich.
Sú obeťmi pýchy nás, dospelých.
Pane Ježišu, požehnaj tieto deti
a ochraňuj ich.

Franciscus

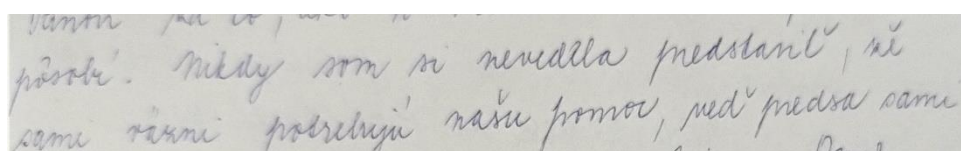
Teraz by som rád ukázal povzbudzujúci list (vid' foto), ktorý prišiel do **Andrejky z NR Chrenová**. Práve ona bola

v Trenčíne a predtým v spomínanej Chrenovej, ale ako sa intenzívne a neúnavne modlila a nezaprela Ježiša aj v Trenčíne, tak po eskorte sa zmenili okolnosti na jej oddiele a ďalej už časť jej listu: „Ž 105,4 „Hľadajte Pána a Jeho moc, hľadajte vždy jeho tvár!“ No a pár dní ako som tu bola - niektoré ženy prišli samy od seba za mnou, 8. „ Ad'a, prečítaš nám modlitbičky zo Svätého písma? Ad'a, smiem si ju požičať a čítať? Ad'a, aj my sa chceme modliť!“ Nie je to zázrak? Tu, kde som pohorela 1.x, potom i 2.x a teraz, samy prídu za mnou. Jedno ráno sa modlím a prosím Pána o silu, pokoj, požehnanie. Neskôr som si šla zaliať kávu ráno a prišla Natálka. Ja mám na ruke ruženec s krížikom od Jožka G. Natálka sa usmiala, chytila môj krížik a bozkávala ho. Veľmi sa tešila, že vidí kríž s Ježišom Kristom: „Ad'a, aj ja by som chcela Ježiška a modliť sa!“ Takto koná Pán i tu, na 6.A. oddiele (OŠZ) Nezaradení. ...(toto) nové dievča, s maďarskou národnosťou, Nataška ...Nenachádzam slov, keď opäť Pán koná a teraz večer prišla za mnou, po Sväté písmo. Túži sa modliť. Tak len môžem dodať, že ovocie pribúda. Veľmi pekne za ňu prosím vás i nášho Pána, splniť jej sen tu o Sväté písmo v maďarskom jazyku. Nebudeme od radosti ani spať, ako tieto dôkazy lásky Ježišovej budú pokračovať.

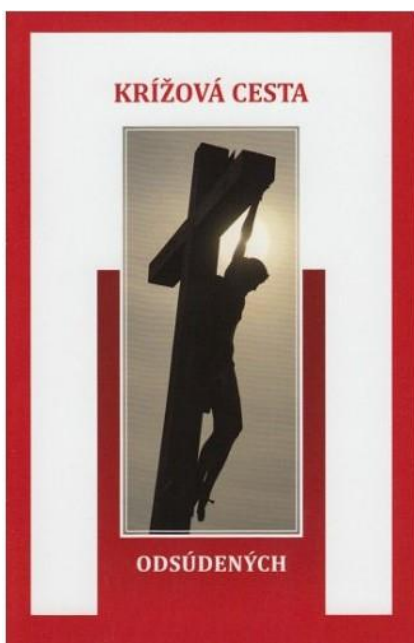
Ján Czanič (Giovanni)

Foto: Janko Czanič z Komárna (posedný VT Nitra väznica) Bol to práve Janko, ktorý mi napadol ako prvý, keď prišla požiadavka na Sv. písmo v maďarskom jazyku a musím povedať, že obratom napísal a na druhý deň poslal poštou. Aj toto je spôsob, ako sa deliť s tými, čo majú málo, s tými, čo to reálne zažili a chcú pomáhať.

Časť listu od Petry, priateľky nášho člena z Hrnčiaroviec, ktorá nám napísala: „Ďakujem ... za Vás a za službu, ktorú spolu so spoločenstvom robíte.

Sláva patrí Pánovi za to, ako vo Vás a skrze Vaše spoločenstvo pôsobí. Nikdy som si nevedela predstaviť, že sami väzni potrebujú našu pomoc, veď predsa sami si môžu za to, kam sa dostali. Nie.....Omyl. Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Moja rodina bola vždy myslou nastavená negatívne, no teraz Boh koná zázraky aj u nás. Hoc akékoľvek malé, ale úžasné.“ A po tomto liste som v ten istý týždeň išiel práve do tejto väznice. A pridávam aj **príspevok špeciálneho pedagóga Václava B.**(vid' foto - ilustračné z akcie v septembri počas chvál v Leopoldove, kde svedčil o Božích zázrakoch vo väznici v Hrnčiarovciach): „Posledný marcový deň nás do ústavu v Hrnčiarovciach prišiel opäť navštíviť Michal, aby povzbudil hľadajúcich a posilnil veriacich. Tentoraz však nemal pripravenú kázeň. Vyzval odsúdených, aby navrhli svoje témy. Z pléna zaznela zaujímavá otázka: „Ako mám rozprávať o Bohu niekomu, kto nie je úplne veriaci, ale zaujíma sa o to a možno aj hľadá? Nie som tak dobrý, aby som citoval pasáže z Písma alebo viedol teologické debaty. Vidím však, že ten človek má záujem.“ Ozvalo sa súhlasné pohmkávanie viacerých a kývanie hlavami. Michal jasne odpovedal: „Svedectvom, vlastným svedectvom, vlastnou skúsenosťou s Bohom.“ Jednoduchá odpoveď. Spôsobilá však na malý moment ticho. To sme si zrejme všetci prehrávali naše vlastné spoznávanie Boha, naše zážitky a skúsenosti, naše odpovede na otázky a všetko, čo nám Boh priniesol do života. Michal vyzval, aby sme sa podelili o svoje svedectvá. Nesmelo sa ozval Stano, ktorý začal konkrétnym svojim svedectvom. A pridali aj ďalšie. Postupne sa pridávali aj iní. Prinášali svoje svedectvá. Michal dopĺňal svedectvá účastníkov svojimi svedectvami a vznikala tak mozaika zážitkov s Bohom, plným dobrých zážitkov. Michal samozrejme upozornil, ako je dôležité vytrvať, ako nás môžu zážitky s Bohom uisťovať o Božej láske, posilňovať vo viere, ale nemáme zabúdať aj na pôsobenie zlého. A znova zaznelo svedectvo, zážitok s toho dňa, kedy to odsúdený vnímal, ako útok od zlého a ukázal svoje slabosti. Michal nás opäť vyzval, k pokore. Pokora a ľútosť, pokánie, to sú veci, ktoré si viacej uvedomujeme v čase pôstu. Blíži sa oslava zmŕtvychvstania, máme šancu aj na naše osobné zmŕtvychvstanie, stať sa novými ľuďmi. Naše hriechy zostávajú s Ježišom na kríži a my máme príležitosť byť súčasťou Ježišovej armády, ktorá vedie duchovný boj. A pripájam aj ja jedno drobné svedectvo, možno pozorovanie. Aj v našom ústave vidno, že ľudia túžia po Bohu, majú záujem aj o osobnú zmenu a patriť do spoločenstva. Odsúdení v našom ústave prejavili túžbu modliť sa. Nevedeli, ako. Tak sme sa začali modliť, spoločne traja. Dnes je ich 10. Mnohí už odišli a modlia sa za nás vonku. A postupne chodia a pýtajú sa aj ďalší odsúdení, ako sa môžu modliť. Verím, že je to požehnanie a plody modlitieb aj DISMAS-u. Vďaka Bohu.“

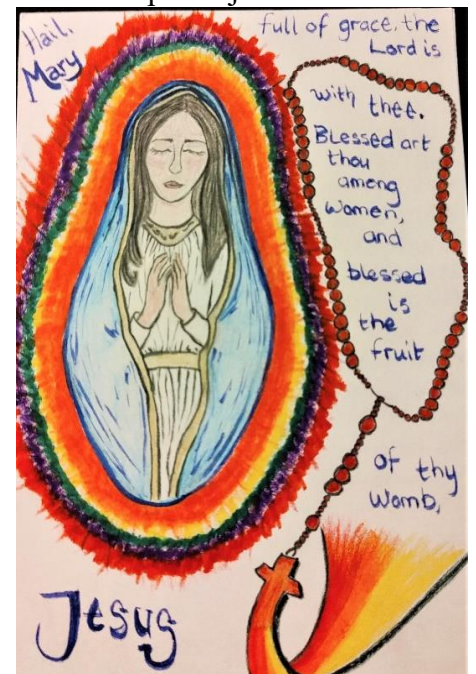

a PaedDr. Soňa Vancáková, PhD mu s tým pomáhala a zabezpečila úpravu a tlač.

Foto: predná strana pohľadnice od Megan z Anglickej väznice Send. Je to ženská väznica v meste Woking, v grófstve Surrey. A tu je preklad časti listu od Megan: „Ďakujem, že si mi poslal list a NL. Tiež som vyplnila Biblický kvíz, ktorý si mi poslal. Skutočne sa mi páčilo to učenie. Modlila som sa veľa za Dismas a za každého zaangażovaného. Myslím si, že tá služba je úžasná. Tiež sa mi páčia kresby a diela, ktoré prezentuješ v NL. Nádherné. Pred nejakým časom počas svätej omše som sa pýtala Ježiša, aby ma nejako spojil s Pannou Máriou. Mala som nepokojné myšlienky, že by som nemala prosiť Pannu Máriu o pomoc. A ako som sa modlila, Ježiš mi dal krásny obraz nasej Mamičky, kde bola obklopená krásnymi dúhovými farbami. A to bolo to, čo som potrebovala, aby som sa spojila s Ňou znova. Vďaka ti, Bože. Nakreslila som Ti takú slabú kópiu toho obrazu. Keby som tak mohla skutočne nakresliť, čo som videla. Milujem Ježiša a dúfam, že mnoho ľudí nájde cestu k nemu a k jeho nekonečnej láske, ktorú ponúka tým, ktorí ho nasledujú. 25. marca sme mali v našej kaplnke špeciálne modlitby s **Biskupom Richardom**, hrali sme krížovú cestu so slovami pár ľudí, ktorí zažili kriminálny systém spravodlivosti. Bolo to zastrešené organizáciou

Dňa 1.4.2022 na prvý piatok sa v **Rádiu Mária** modlili členovia spol. DISMAS **krížovú cestu odsúdených (vid' foto)** od Miloša Urigu, ktorý je náš brat vo vyhnanstve na doživotných trestoch. Tuto krížovú cestu napísal aj ilustroval a má to

aj imprimatúr od Arcibiskupa Bobera

PACT. Je to katolícka organizácia vo väznici, ktorá pomáha rodinám, deťom, rodičom. Ako sme sa modlili, veľa ľudí cez Ducha Svätého plakalo od dojatia. Sama som cítila Pánovu prítomnosť. Budem pokračovať v modlitbách za Dismas a ľudí spojených s ním. Boh Ťa žehnaj! Megan " Ďakujeme za povzbudenie a sme radi za členov mimo našej republiky.

Foto: obálka od Lubomíra (Sučany)

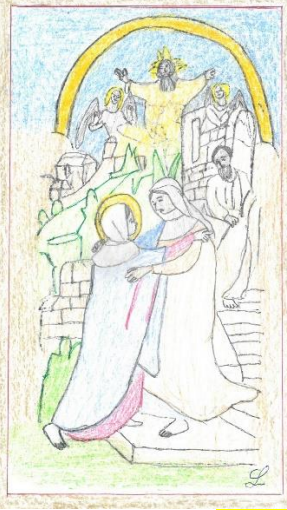

Foto: 3x obrázok od Štefana z Trenčína.

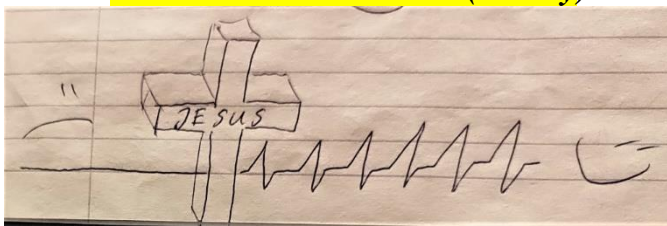

Foto: obrázok z listu od Jožka z Leopoldova, ktorý nakreslil monitor v nemocnici, na ktorom kontrolujú činnosť tepu srdca a keď počujete na tom monitore už len jedno pípanie, pacient zomrel. Ale práve to je náš život bez Ježiša Krista. Ak ale príde do nášho života, tak vtedy nabehne život ako po resuscitácii v nemocnici a znovu začne biť... tu... tu... tu... A Jožko tam ešte pridol smajlíkov - na začiatku zamračeného, smutného a na druhej strane, strane života, viery a lásky, už usmiateho.

Foto: Krížová cesta vo Farskom kostole Sv. Archanjela Michala v Hlohovci. **Foto:** pred kostolom aj s Braňom Bočákom a Jankom Bublavým, ktorí dlhé roky strávili v Leopoldovskej väznici a v Dismase sú už skoro 7 rokov. Braňa Bočáka pred týždňom pustili z vyhnanstva v Dubnici. Aj takto spájame príjemné s užitočným (pre našu dušu). Krížová cesta bola podľa blahoslaveného hieromučeníka Pavla Petra Gojdiča, OSBM.

Foto: V nedeľu 10.4.2022 sme navštívili našich bratov a sestry vo väznici v Banskej Bystrici.

Foto: Kysucké Nové Mesto počas večery pripravovanej ako Pesach – teda ako ho prežíval Ježiš a Izraeliti počas Exodu. **Príspevok Adama Likavčana:** „PBJK! Na Kvetnú - Palmovú nedeľu 10. 4. sa nám s Michalom konečne po uvoľnení covid opatrení podarilo doobeda

navštíviť našich bratov a sestry z väznice v Banskej Bystrici. Slúžili sme tu na troch svätých omšiach a po nich sme navštívili a povzbudili aj doživotne odsúdených bratov a nakoniec aj pár dievčat, kde som im zahral Ovečku, pri ktorej stekali slzy. Poobede sme mali možnosť svedčiť o tom, čo Pán vykonal v životoch odsúdených aj v **Kysuckom Novom Meste pri Sederovej večeri**, na ktorú sme boli pozvaní a po nej sme tiež navštívili **Dom charity sv. Gianny v Čadci (vid' foto)**, kde ju bola osobne založiť **svätá Matka Tereza** dňa 14.5.1990.

Sem nás pozvala členka **Dismasu Simonka Gregorcová (sedí na fotke pri Michalovi)**, s ktorou sme sa tiež stretli. Bol to fyzicky veľmi náročný čas, keďže sme vstávali o 4:30, veľa cestovali a domov prišli o 22:00, ale slzy na tvárach mnohých ľudí napovedali, že Duch Svätý mocne konal a že to nebol "stratený" čas. Chvála Pánovi za to! " K tejto návšteve len doplním, že Simonka mi volala viackrát a ozaj toľko búchala, že sme nakoniec prišli a aj keď hovorila, že tam možno prídu len dvaja sa pozrieť, nakoniec bola plná kaplnka a ľudia stáli aj vonku a Duch Svätý to riadil.

Milan Olah

pochvalen jezus kristus a spolocenstvo dismas mili michal dakujem ti ze som sa mohol stebov modlit base b bystrici kralovej uz som doma vilisal ma nas otecko jezis mal som este sediet 2 roki a 8 mesiacov zrazu mi povedal podagog pobalte sa idete domov boh je laska ked sa k ockovi modlite tak setko vam splni len treba verit a ja som uveril chcem vam podakovat za balicki moje deti dostali na vianoce darceki aj mna dostali pod stromcek volam sa milan olah a som z lucenca

Foto: Milan Oláh nám napísal z väznice v Banskej Bystrici - Kráľovej, keď prišiel domov. Foto: Matúš Šoka s tímom. Príspevok Matúša Šoku: „PBJK, rád by som sa pozdíeľal o službe posielania Božieho Slova - Svätého Písma do väzníc alebo bývalým odsúdeným do civilu. Nie je to služba jedného človeka, ale podieľa sa na nej veľa členov spoločenstva Dismas. Veľa ľudí sa podieľa na zháňaní Svätých Písniem, darovaním, iní ľudia slúžia zabalením, zanesením na poštu. Okrem toho sa za odsúdených pri tom aj modlíme. Veľmi sa teším z toho, že práve cez túto službu môžem pomôcť ľuďom čítať Božie Slovo, objasňovať v ňom Svetlo pre svoj život, hľadať, kam sa ďalej nasmerovať a čo robiť v situáciách, do ktorých sa dostávame.“ Je to veľmi pekná služba a prioritne posielame Božie slovo tým, čo sa chcú zapojiť do Biblického Kurzu - BK, ktorý už aktuálne robí (robilo) 126 členov za múrmi väzníc.

pohvaleny bud' ježiš kristus, drahý brat Michal konečne som doma S rodinkou v nedel' 3.4.mi skončil trest pozdravujem vás aj vašu celú rodinku a celé naše spoločenstvo dismas modlím sa za vás a mám vás všetkých veľmi rád ani vonku nechcem zabudnúť na pána boha veľa pomohol ,ďakujem aj vám za všetko dúfam že sa stretne a budeme ohlasovať božie kráľovstvo. Boh vás žehnaj. Gabo Kováč

Foto: Gabo Kováč z väznice Hrnčiarovce nám po skoro 7 rokoch už napísal z domu. Chvála Pánovi!

Foto: počas kreslenia pozdravov v Americkej katolickej škôlke. Foto: škola v USA „CORPUS CHRISTI SCHOOL“

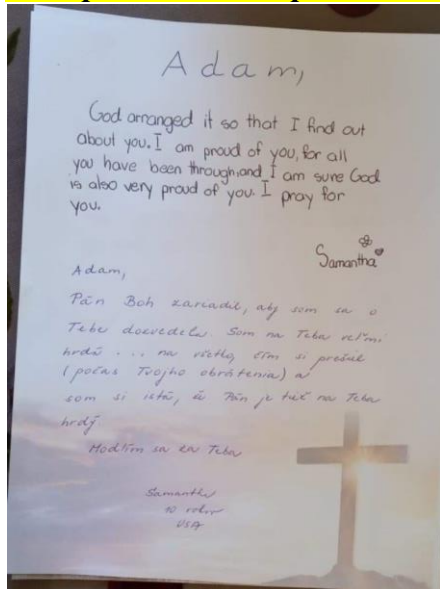
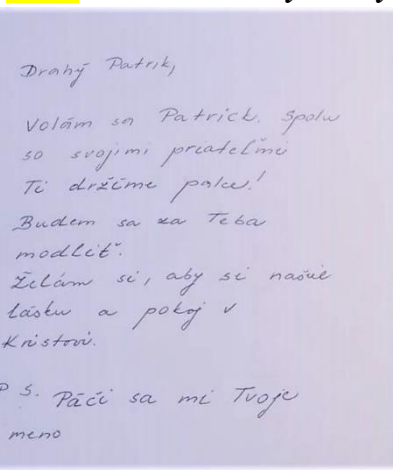

Foto: vidíte ručne vyrobený obrázok – pohľadnica pre člena za múrmi väznic, pričom text dala Samantha (dievčatko) v Angličtine a pod tým vidíte preklad od našej kamarátky Slovenky, ktorá žije v USA. Ďalšia fotka je od Maurica a Patrika a na fotke je aj ručne robený ruženec, ktoré robili práve tieto detičky z lásky.

S týmto projektom nemám nič spoločné, len mi jedného dňa prišla správa, napísali sme si a už spomínaný Boží projekt mi bol predstavený špeciálne pre nás, pre DISMAS. Detičky sa modlili, kreslili a vyrábali pri tomto všetkom ešte aj malé ruženčky. Uvedomuješ si, že Otecko - Boh poslal a vnukol

tento nádherný projekt detičkám na druhej strane planéty, aby ťa potešil, lebo vie, že vyhodený von zo sveta, ale ON - Ježiš s tebou ráta, lebo ťa neprestal milovať! Nepoužívam výkričníky, ale teraz som ho použil, aby si vedel, že na teba nezabudol a z rúk maličkých si spravil chválu. A ak ti od tvojich detí alebo vnúčať neprišiel takýto pozdrav, tak nezúfaj, Boh na teba nezabudol, vypočul tvoje modlitby a cez bratov a sestry na druhom konci sveta ti Ocko poslal pozdrav, lebo si veľmi dôležitý. Foto: obálka od Zoltána z Opavy.

V piatok 15.4.2022 sa uskutočnila krížová cesta v Hlohovci (vid' foto: kríž nesú naše spolupracovníčky Janka a Evka a syn), ktorá išla naprieč mestom. Končila na kalvárii, kde boli tri veľké kríže,

v strede bol náš Pán Ježiš Kristus a po pravici práve sv. Dismas. (vid' foto v ľavo)

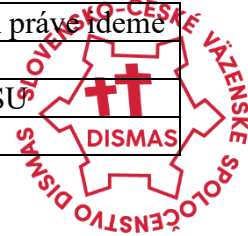
... Pýtali sa ma, aká modlitba? Nevedeli v tom žiadnu metódu, žiadny odborný postup. Teraz sa na to už nik nepýta.

Časť z týchto novín sme prepísali a ostatné máš v kaplnke na prečítanie:

Spoločenstvo Dismas vzniklo v máji 2015 v leopoldovskej väznici. Jeho zakladateľom je Michal Libant (44), ktorý v neslávne známom nápravnom zariadení pôsobil ako pedagóg a akolyta, chcel mať na koncerte aj neprispôsobivých väzňov. „To sú ľudia, ktorých by ste nechceli stretnúť vonku na ulici,“ hovorí väzenský pedagóg. V tomto bol však problém. Na koncerty môžu na base chodiť iba tí, ktorí poslúchajú, pracujú na sebe a majú to za odmenu. Ostatní neboli na žiadnej kultúrnej či osvetovej činnosti aj pätnásť rokov. „Išiel som za vedením a navrhol som, či by sme motivačne neskúsili spraviť koncert aj týmto neprispôsobivým väzňom. Vedenie to povolilo.“ KONCERT MEDZI VRAHMI Prišlo približne päťdesiat mužov. Asi osemdesiat percent z nich sedelo za vraždu, zvyšní za vydieranie, lúpeže, prepadnutia či znásilnenia. Viacerí väzni nevnímali, že je to kresťanský koncert. Prišli, pretože pätnásť rokov nepočuli hudbu. Ako však kapela hrala a odzneli svedectvá o Božej milosti, väzni jeden po druhom dvíhali hlavy. „Všimol som si, že chcu plakať, ale nechceli sa pred druhými zosmiešniť. Jeden z nich však držal hlavu medzi kolenami a plakal. Naklonil som sa k nemu a spoznal som ho. Išlo o človeka, ktorý strieľal ľudí. Keby za ním vtedy niekto prišiel a zaživa mu hoci odrezal nohu, nevyronil by ani slzu. Ale na tom koncerte plakal,“ spomína Michal Libant. On sám v tej chvíli prežíval radosť, pretože na väzňovi bolo vidieť pôsobenie Ducha Svätého. „Prišiel do jeho života a ukázal mu veci, ktoré neboli správne.“ ZROD SPOLOČENSTVA Michal Libant vtedy ako pedagóg viedol vo väzení výtvarný a chovateľských krúžok. „Neviem však kresliť ani chovať. Čo viem, je to, že každý deň chodim do kostola, čítam Božie slovo a snažím sa privádzať ľudí ku Kristovi.“ Po spomínanom koncerte sa rozhodol ísť za nadriadenými a požiadať ich, aby mu dali krúžok, ktorému rozumie a bude schopný ho aj vykonávať. Dali mu biblickú školu. Krúžok mal byť pôvodne pre tridsať ľudí, no nadriadení Michalovi Libantovi povolili celý ústav. To znamená 1 250 ľudí. „Najskôr som bol Bohu vďačný, že som dostal na starosť toľko väzňov. Hneď však nasledovalo vytriezvenie. Kto sa už len pôjde s pedagógom modliť a čítať Sväté písmo?“ Začínali vo dvojici. Jeden hral na gitare, druhý čítal Písmo, spolu sa pomodlili ruženec. Skupinka sa však rýchlo rozrástla. „Za dva mesiace nás bolo dvadsať. Dvadsať chlapcov sa vo väzení učilo hrať piesne, ktoré znejú na svätých omšiach.“ Názov Dismas si zvolili podľa kajúceho zločinca, ktorý bol spolu s Kristom ukrižovaný na Kalvárii. "Modlitba je niečo, čo väzni môžu robiť a čo im nezoberú ani vo väznici." - Michal

Misia I: modlite sa, čítajte Božie slovo, chodievajte na sv. omšu, prijímate Telo Kristovo a postite sa v stredu a piatok. Úmysly: modlíme sa každý deň o 20.00 hod., a 40-hod. modlitebnú reťaz od piatka 08.00 hod. do 23.59 hod. v sobotu.

Table with 2 columns: Date and Description of prayer intentions.

„Nie je väčšej lásky ako keď skutky k bližnému robíš s Ježišom.“ - Michal 25.4.2022 Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Michal Newsletter č.70